

7

cností
.....
sv. Rity

RITA
MEDZI
NAMI

7 cností sv. Rity

7

cností
.....
sv. Rity

**RITA
MEDZI
NAMI**

Vydal © Zachej.sk, 2017

v spolupráci s Rehoľou sv. Augustína v Košiciach

Autor © P. Juraj Pigula, OSA

Grafika © Tomáš Kyška

Fotografie © Lamberto Manni

Jazyková korektúra: Zuzana Hašková

Zodpovedná redaktorka: Zuzana Ring

Použité citáty pochádzajú zo slovenského ekumenického prekladu Biblie.

© Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2015

ISBN: 978-80-8211-056-5

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat' v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Na obrázku: *Stigmatizácia sv. Rity.*

Úvod

Cnosť alebo čnosť, po latinsky *virtus*, je podľa väčšiny príručiek vypestovaný a navyknutý (habituálny) sklon k dobrému konaniu. Zvyčajne sa rozlišujú cnosti základné (kardinálne) alebo prirodzené: múdrosť, spravodlivosť, sila a umiernenosť. V kresťanstve sú prvé teologálne cnosti: viera, nádej a láska.

Osobne sa mi páči o cnosti rozprávať ako o virtuozite, keďže cnosť pochádza zo slova *virtus*. Poznáme napríklad svetoznáameho virtuóza, huslistu Paganiniho. O každom virtuózovi platí, že musí veľa cvičiť. Postupne je však jeho hrací návyk taký silný, že mu hra na nástroji ide skvele. Nakoniec už bez veľkej námahy zahrá všetko, čo na partitúre nájde. Nedíva sa na prsty ako počas prvých mesiacov hrania, ale hudbu precítiuje a vychutnáva si melódie. Ľudia, ktorí ho pozorujú, majú zážitok z jeho virtuozity. Povieme o ňom teda, že je virtuóz.

V duchovnom živote môžeme povedať to isté. Ak si niekto postupne vypestoval a získal návyk (*habitus*) dobrého konania, stáva sa cnostným, stáva sa virtuózom, lebo žije cnosť prirodzene, zdá sa, že takmer bez námahy. Sv. Rita sa pre mňa stala takouto ženou, duchovným virtuózom vo viere, odpustení, nádeji, pokoji, modlitbe, utrpení a láske. Pozorujme jej sedem cností a odmenou nám bude skvelý zážitok a pozvanie k jej napodobňovaniu.

P. Juraj Pigula

1

Žena pokoja

Blahoslavení tvorcovia pokoja, lebo oni sa budú volať Božími synmi (Mt 5,9).

V ten istý prvý deň týždňa večer, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: Pokoj vám! Keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zara- dovali, keď videli Pána. Ježiš im znova povedal: Po- koj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás (Jn 20,19-21).

Sv. Rita sa narodila ako jediná dcéra svojich ro- dičov Antonia a Amady. Už ako malé dievčatko sa sýtala atmosférou pokoja, ktorá vládla v jej rodine. Rodičia sa po rôznych životných skúsenostiach rozhodli konať v prospech zmieru medzi jednot- livými príbuznými a rodinami. Začali ich nazývať

oficiálnymi zmierovateľmi. Vo filme Sv. Rita sa matka Amada s láskou prihovára dcére a všije jej blahoslavenstvo pokoja (*Mt 5,9*) do rukáva šiat. Skutočne práve toto blahoslavenstvo sa snažili žiť jej rodičia po celý život. Každý svätec si v mnohých z Ježišových slov našiel niečo, čo by mohlo charakterizovať jeho duchovnú cestu.

Amada a Antonio mali vo svojom živote pred sebou evanjelium pokoja a blahoslavenstvo, ktoré uvádzali ochotne do praxe. Podobne ako dnes, tak aj vtedy boli na dennom poriadku spory v rodinách o majetok, nedorozumenia medzi manželmi a súrodencami, svokrami a nevestami či medzi susedmi.

Kto v sebe pokoj nemá, kto ho nezachováva vo svojom srdci, ten ho len ťažko bude odovzdávať. Naopak, bude šíriť nepokoj, nespokojnosť a šomranie. Mal som jedného veľmi dobrého, veselého a milého spolubrata v Ríme. Mal už okolo osemdesiatky a raz mi v prítomnosti svojho rovnako starého spolubrata povedal: „Drahý Juraj, prosím, nezostarni takto.“ Ten druhý sa totiž neustále sťažoval, šomral a hľadal nejakých nepriateľov. Nebola v poriadku politika, nebol v poriadku jeho futbalový klub alebo tréner iného klubu, rozhodca bol neschopný práve tak ako istý teológ, ktorý vyslovil niečo

nehorázne. Každé ráno pri káve si našiel nejaký dôvod na šomranie.

Každý človek asi pozná takéhoto rozčarovaného hundoša. Aj Biblia je plná ušomraných ľudí, v prvom rade z radov ľudu Izraela, ktorý kráča púšťou do zaslúbenej zeme. A nie sme tým ľuďom my? O Slovákoch sa niektorí negatívne vyjadrujú práve v súvislosti s touto vlastnosťou: ako o ušomranom národe, prípadne národe, kde si závidíme aj nos medzi očami.

Na druhej strane možno poznáte človeka, pri ktorom zrazu pocítite pokoj. O Charlesovi de Foucauldovi sa hovorí, že keď vstúpil do miestnosti, naplnil ju pokojom, ktorý z neho vyžaroval. Ten pokoj mal však v sebe až po mnohých rokoch skutočného života s Kristom v tichu a ústraní. Je zaujímavé, že predtým pôsobil v cudzineckej légii a museli ho vyhodiť, pretože bol nesmierne agresívnym človekom. Premena u neho nastala po jeho obrátení, ale cesta k pokoji srdca trvala ešte dlhé roky. V Kóšiciach sme mali v kláštore Pátra Angela, o ktorom všetci tvrdia, že spoveď u neho bola zážitkom pokoja v duši. Podobne aj tí, ktorí s ním žili a stretávali ho, môžu dosvedčiť, že pri ňom cítili veľký pokoj.